

T.C.
DANIŞTAY
İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU
Esas No : 2010/2729
Karar No : 2014/611

REKABET KURUMU
Tarih : 21.07.2014
Sayı : 4195

Temyiz Eden (Davacı) : Sintek Elektronik İnşaat Sanayi ve Ticaret Limited Şirketi
Vekili : Av. Aycan Mursaloğlu
Atatürk Bulvarı 169/68 Kavaklıdere - Çankaya/ANKARA
Karşı Taraf (Davalı) : Rekabet Kurumu
Vekili : Av. Nagehan Özseyhan
Bilkent Plaza B-3 Blok. Bilkent/ANKARA
İstemin Özeti : Danıştay Onüçüncü Dairesinin 02/06/2010 günlü E:2007/12066 K:2010/4598 sayılı kararının temyizen incelenerek bozulması, davacı tarafından istenilmektedir.

Savunmanın Özeti : Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu ve temyiz dilekçesinde öne sürülen nedenlerin, kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı belirtilerek temyiz isteminin reddi gerektiği savunulmaktadır.

Danıştay Tetkik Hakimi : Bülent Küfüdür
Düşüncesi : Temyiz isteminin reddi ile Daire kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay İdari Dava Daireleri Kurulunca, dosyanın tekemmül ettiği anlaşıldığından davacının yürütmenin durdurulması istemi görüşülmeyerek dosya incelendi, gereği görüşüldü:

Dava; Siemens Sanayi ve Ticaret A.Ş.'nin koordinatörlüğünde oluşturulan bayilik sistemi ve söz konusu sistem sonrası kamu alımlarında (ihalelerde) gerçekleştirilmiş olan rekabete aykırı eylemler suretiyle, 4054 sayılı Rekabetin Korunması Hakkında Kanun'un 4. maddesinin ihlâl edildiği belirtilerek, aynı Kanun'un 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca idarî para cezası verilmesine ilişkin Rekabet Kurulu'nun 24/04/2007 günlü 07-34/349-129 sayılı kararının davacı şirkete yönelik kısımlarının iptali istemiyle açılmıştır.

Danıştay Onüçüncü Dairesinin 02/06/2010 günlü, E:2007/12066, K:2010/4598 sayılı kararıyla;dava dosyasına ekli işlem dosyasındaki bilgi ve belgelerin birlikte incelenmesinden; Siemens Sanayi ve Ticaret A.Ş. (Siemens)'nin koordinatörlüğünde oluşturulan bayilik sistemi ve söz konusu sistem sonrası kamu alımlarında (ihalelerde) gerçekleştirilmiş olan rekabete aykırı eylemler suretiyle, 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl iddiasıyla ilgili olarak Kanun'un 41. maddesi çerçevesinde yürütülen soruşturma sonucunda dava konusu Rekabet Kurulu kararının alındığı; süreç değerlendirildiğinde ise, trafik sinyalizasyon pazarında en önemli alıcıların Karayolları Genel Müdürlüğü ve belediyeler olması itibariyle, söz konusu sistemlerin asıl müşterisinin kamu kesimi olduğu, bu anlamda piyasadaki rekabetin de genellikle kamunun alımlarını gerçekleştirdiği ihalelerde ortaya çıktığı, Türkiye'de akıllı trafik kontrol sistemlerini az sayıda firmanın ürettiği, Siemens'in bayilik teşkilatını oluşturduğu 2001 yılı öncesinde ise, Siemens'in bayileri olan firmaların da bu alanda üretim yaptıkları ve bu bayilerin birbirleri ile ve Siemens ile rekabet halinde oldukları, bu anlamda Siemens tarafından oluşturulan bayilik sistemi öncesi piyasada üretici veya satıcı olarak yer alan bayilerin, hem Siemens'in hem de birbirlerinin rakibi oldukları, birbirine rakip olan teşebbüslerin bayilik sözleşmeleri imzalanmadan önce üretimlerini bırakarak pazardaki başka bir teşebbüsün bayisi olmak amacıyla görüşmelerde buldukları, Siemens'in teklifini kabul eden 6 rakip

T.C.

DANIŞTAY

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2010/2729

Karar No : 2014/611

teşebbüsle 01/11/2001 tarihinde bayilik sözleşmesinin imzalandığı, bu sözleşmeler ile hem Siemens ile bayilerin arasındaki hem de bayilerin kendi aralarındaki rekabetin ortadan kalktığı, bunun sonucunda, bayilerin üretim araçlarını devretmeleri ve rekabet yasağı karşılığında, hem münhasır bayiliğe hem de Siemens tarafından yapılan ödemelere hak kazandıkları, ancak bayilerin bunların karşılığında yıllık olarak Siemens' e belirli bir alım taahhüdünde buldukları ve teminat verdikleri, havuz uygulaması ve münhasır bayi bölgelerinin dönüşümlü olarak belirlenmesi gibi uygulamaların, herhangi normal bayilik uygulamalarının dışında; kurulan sistemin bozulmaması, bayilerin sistemi sabote etmemesi gibi nedenler ile bayilerin payını eşitlemeyi amaçlayan davranış olduğu, bunun dışında fiyatlar konusunda ise Siemens' in merkezi bir yönlendirmesinden bahsetmenin de mümkün olduğu, bayilik sözleşmesi ile her bayiyeye münhasır bölgeler tahsis edildiği, bir başka deyişle o bölgede Siemens ürünlerinin satışının yalnızca bölge sahibi bayi tarafından gerçekleştirildiği, ancak sözleşmenin söz konusu şartına rağmen bayilerin birçok kez, sözleşme hükümleri uyarınca mal satmalarının yasak olduğu bölgelerdeki ihalelere katılarak teklif verdikleri, bu durumun ilk bakışta ilgili pazarda rekabetçi bir ortamın var olduğu şeklinde yorumlanabileceği, ancak bu ihalelerde de sistem içerisinde yer alan teşebbüsler arasında en iyi teklifin bölge sahibine ait olduğu, bunun amacının, rekabetin ortadan kaldırılarak bütün ihalelerin olabildiğince sistemde yer alan teşebbüslerin kazanmasını sağlamak konusundaki ortak çıkar olduğu, böylece her bayinin, kendi bölgesindeki ihaleyi kazanma konusunda en yüksek şansa ulaşmayı hedeflediği, öte yandan kazanılan her ihalenin Siemens açısından da daha fazla ürün satışı anlamına geldiği, bu çerçevede üretim faaliyetlerini sona erdirdikleri ve zaten az sayıda teşebbüsün yer aldığı ilgili pazardaki yatay rekabeti olumsuz yönde etkileyecek şekilde bayilik sözleşmelerinin yapıldığı, bu nedenle söz konusu bayilik sözleşmeleri her ne kadar görünürde dikey anlaşma niteliğine büründürülmeye çalışılsa da, esas itibarıyla sözleşmelerin yatay etkiler içerdiği, Siemens' in 2001 yılında 6 teşebbüs ile oluşturduğu bayilik sistemine, 2003 yılında son olarak Ultra Ulaşım ve Trafik Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti. (Ultra) firmasının da eklendiği, bu firmanın, entegratörlük sözleşmesi öncesi piyasada üretim yapan ve hem Siemens' in hem de bayilerin rakibi olan bir teşebbüs olduğu, Ultra' nın bayilik sistemine dahil edilmesinin, Siemens ile Ultra arasında entegratörlük sözleşmesi akdedilerek yerine getirildiği, Ultra' nın bayiler üzerinde oluşturduğu rekabetçi baskının, Ultra' nın da bu sisteme dahil olmasıyla çözümlenmeye çalışıldığı, Siemens ile bayiler arasında yapılan sözleşmelerin bayilik sözleşmesi ötesinde, 4054 sayılı Kanun' un 4. maddesi anlamında rekabeti kısıtlamak amacıyla rakipler arasında akdedilen bir anlaşma olduğu sonucuna ulaşıldığı; öte yandan, Amber Elektronik İletişim Trafik Eğitim İnşaat Sanayi ve Ticaret A.Ş. (AMBER) isimli şirketin 08/04/2003 tarihinde, o zaman Siemens' te akıllı trafik sistemleri ile ilgili birimlerde yönetici olarak çalışan Ahmet Erhan Arıkkın, İsmail Fetih Ürkmez ve Ziya Eren Tütüncüoğlu ile aralarında davacı şirketin de bulunduğu Siemens' in bayilerinin bir kısmının ortaklığıyla kurulduğu, AMBER' in oluşumuna ilişkin anlaşmanın rekabet kuralları açısından niteliğine bakıldığında, kurulan ortak girişimin, kurucu anlaşmada belirtilen faaliyet alanları dolayısıyla, kurucu ortaklarla (ya da ana şirketlerle) aynı ilgili ürün ve coğrafi pazarda faaliyet gösteriyor olmasının, tek başına bu ortak girişimin işbirliği doğurucu olarak kabulünü gerektirdiği, bu durumun diğer unsurların incelenmesine gerek dahi bulunmaksızın işlemin 4. madde kapsamında ele alınmasını gerektirdiği, anlaşmanın, ortak girişimin faaliyet göstereceği alanların, ana teşebbüslerin (ortakların) birbirlerine rakip olarak faaliyet gösterdikleri pazarı kapsamaması nedeniyle, bu anlaşmanın tarafı olan rakiplerin satışını yaptıkları trafik sinyalizasyon ürünlerine ilişkin olarak fiyat ve ticari politikalarını yakınlaştırmalarına zemin hazırlayabilecek ve bu şekilde taraflar arasında rekabetin ortadan kalkmasına neden olabilecek türden bir anlaşma olduğu, anlaşmanın bu haliyle, 4. maddeye aykırılık oluşturduğu; Rekabet Kurulu'nca cezanın

T.C.

DANIŞTAY

İDARİ DAVA DAİRELERİ KURULU

Esas No : 2010/2729

Karar No : 2014/611

takdirinde, ağırlaştırıcı nedenler olarak davacının finansal gücünün, ihlallerin oluşmasındaki rolünün, Siemens bayilik sistemine ek olarak AMBER oluşumunda yer almasının dikkate alındığı; bu durumda, Siemens'in koordinatörlüğünde oluşturulan bayilik sistemiyle ve AMBER oluşumuyla, aralarında davacı şirketin de bulunduğu teşebbüslerin 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesini ihlâl ettikleri açık olduğundan, Rekabet Kurulu'nca usulüne uygun olarak yürütülen soruşturma sonucunda davacı şirkete, 4054 sayılı Kanun'un işlemin tesis edildiği tarihte yürürlükte bulunan 16. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca 2003 yılı gayri safi geliri üzerinden %6 (yüzde altı) oranında idarî para cezası verilmesine ilişkin dava konusu Rekabet Kurulu kararında hukuka aykırılık bulunmadığı gerekçesiyle davanın reddine karar verilmiştir.

Davacı, Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararı temyiz etmekte ve bozulmasını istemektedir.

Temyiz edilen kararla ilgili dosyanın incelenmesinden; Danıştay Onüçüncü Dairesince verilen kararın usul ve hukuka uygun bulunduğu, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenlerinin kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte olmadığı anlaşıldığından, temyiz isteminin reddine, Danıştay Onüçüncü Dairesinin 02/06/2010 günlü, E:2007/12066, K:2010/4598 sayılı kararının ONANMASINA, kullanılmayan 28,15 TL harcın istemi halinde davacıya iadesine kararın tebliğ tarihini izleyen 15 (onbeş) gün içinde karar düzeltme yolu açık olmak üzere, 03/03/2014 gününde oybirliği ile karar verildi.

Başkan Vekili
Nüket
YOKLAMACIOĞLU

Üye
İbrahim
BERBEROĞLU

Üye
Nalan
TERZİ

Üye
Kadir
ÖZKAYA

Üye
Şaban
IŞIK

Üye
Ali İhsan
ŞAHİN

Üye
İbrahim
ALİUSTA

Üye
Halil
ÇIRAK

Üye
Vahit
BEKTAŞ

Üye
Hasan
GÜZELER

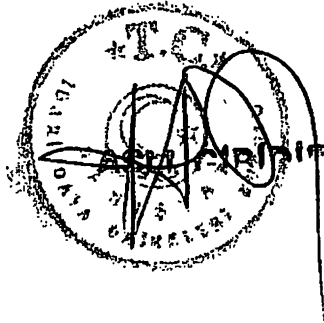
Üye
Mehmet
ÇELİK

Üye
Orhan
BOYRAZ

Üye
Abdülkadir
ATALIK

Üye
Yalçın
EKMEKÇİ

Üye
Fatih
CİHANGİR

Mr/fo

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

